

Un altre desembre

16.12.2014 | 10:00 – **Olga Morote**

OLGA MOROTE Un altre desembre. Congelat o no però, al cap i a la fi, un altre desembre viscut. Un altre any que està a punt de tancar les portes amb el cartell de les existències esgotades. I esgotats tots nosaltres del ritme frenètic amb què el temps ens ha sorprès, mentre anàvem fent i desfent el cabdell de la vida de cada dia, d'aquesta vida que penja d'un fil. Del fil de tots els dies d'aquest any que ha estat difícil de passar. Escoltes aquí i allà i constates que la gent està fent autèntics equilibris per arribar a final de mes. I en el pitjor dels casos es toca el fons del fons quan es perd l'habitable perquè els desnonaments de pisos es mantenen imparables a Girona: 423 entre juliol i setembre. Era el dramàtic titular d'aquest diari el passat dissabte, al qual s'hi afegia que durant el tercer trimestre d'aquest any les ordres judicials han crescut un 41%, fet que significa que els jutjats gironins ordenen gairebé cinc desnonaments diaris. Després de llegir aquesta notícia vaig pensar com et deus sentir quan has de sortir a la força de casa teva, quan has de deixar enrere el teu espai més íntim i personal, farcit de múltiples records i vivències compartides amb els teus. Ha de ser molt dur veure's obligat a abandonar la llar en el sentit més antic de la paraula: la casa pròpia, el clos d'intimitat afectiva. El lloc on es reunia, en el passat, la família per encendre el foc, per escalfar-se i alimentar-se. I després d'aquest tràngol, la incertesa de no saber què serà d'ara endavant de la teva vida i de la dels que en depenen.

Quina manca de sensibilitat i quina manca de talla política ha demostrat el president del Govern espanyol quan justament aquests dies ha declarat que aquest Nadal serà el Nadal de la recuperació. Que la crisi econòmica "ja és història". De quina recuperació està parlant? De quina història? Que ho expli?qui a les persones desnonades, a les que han de passar el mes amb un sou miserable o amb els magres ajuts que se'ls han concedit. Als qui no tindran aquestes festes el caliu que donen aquelles petites coses tan preuades per cadascú de nosaltres que ens acompanyen al llarg del recorregut. Que formen part del nostre paisatge sentimental. El que es diu és que el 2015 també es preveu com un any difícil i complicat. Esperem poder veure-ho i viure-ho.

Aquests dies, però, podem fer tots plegats un esforç per anar més enllà, per arraconar la misèria moral i les notícies que colpegen una vegada i una altra l'ànima d'aquest país. Un gran esforç per anar més enllà. Per anar de les ombres a la llum. Recordem els qui ja no hi són. Els qui han quedat pel camí. Els qui han perdut la partida abans d'hora, quan encara no tocava. Les persones estima?des més properes i aquelles més llunyanes amb qui també compartíem vivències i complicitats. I anem més enllà. I celebrem la vida. Escoltem el seu batec i gaudim-ne. Obrim les portes al nou any, a una nova experiència vital, en nom nostre i dels que ja no ho podran fer. I de tant en tant rellegim, per anar més enllà, Final d'estiu: "Se'n va l'estiu./ Breu i ardorós, ha estat / profundament intens i torbador. / Un somni s'ha esvanit per sempre, / i ara el vent / me n'anuncia un altre. / No detura / mai el seu curs, la vida. / I és el creure / que l'amor allibera, el que em manté / amb els ulls expectants altra vegada." (Els bells camins, Miquel Martí i Pol).

Publicat a: Diari de Girona

Font del document: <http://www.diaridegirona.cat/opinio/2014/12/16/desembre/701815.html>